

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

Kristus vstal z mrtvých! Aleluja, Aleluja

Duben 2026 (16. ročník)

Křížová cesta žáků třetích tříd - Velký Roudný 15. 3. 2026

SLŮVKO FARÁŘE

CESTA TICHEM KE VZKŘÍŠENÍ

Milí farníci, dovolil jsem si do úvodníku použít příspěvek jednoho učitele (s jeho souhlasem), bo je to text s hloubkou... PKF

Poutnictví v dnešní době zažívá svou renesanci. Ať už jde o slavnou Camino de Santiago, pěší poutě po České republice na Velehrad, Svatý Kopeček či jiná poutní místa, nebo i projekty jako Stezka Českem – všechny mají něco společného. Nejde jen o pohyb krajinou. Jde o hledání. A ještě více o setkání.

V těchto dnech si zároveň připomínáme výročí narození Jana Amose Komenského (28. března), učitele národů, jehož myšlenky jsou mi blízké i profesně. Jako pedagog si často uvědomuji, že výchova není jen předávání vědomostí, ale především doprovázení na cestě. A právě zde se mi vybavuje paralela z jeho Labyrintu světa a ráje srdce – poutník prochází světem, hledá smysl, naráží na hluk i prázdnotu, až nakonec objevuje, že skutečné setkání se neodehrává venku, ale v tichu vlastního srdce. A právě tam se otevírá prostor pro setkání s Bohem.

Moje osobní zkušenost s poutěmi sahá i mimo samotnou Extrémní křížovou cestu. Každý rok na konci prázdnin se účastním pěší pouti z Hlučína na Svatý Hostýn. I tato pouť má v mnohém „extrémní“ charakter – jde se v kuse, přes noc, v tichu a s vnitřním úmyslem. A právě noc má zvláštní kouzlo. Člověk zakouší samotu, jakousi vnitřní poušť, kde odpadá vše nepodstatné. A pak přichází svítání – tiché, nenápadné, a přesto silné. Nejen kolem nás, ale i v nás.

Extrémní křížová cesta je v tomto smyslu jedinečná. Nevede jen krajinou, ale především do hloubky.

V pátek 20. března jsme se po mši svaté v kostele sv. Jana Křtitele v Hlučíně vydali na cestu. Každý účastník si mohl vyzvednout symbolický kříž a vykročit na svou osobní křížovou cestu.

První kroky vedly do tmy. Město postupně utichlo, světla zůstávala za námi a přede mnou byla jen cesta a ticho. Ticho, které nebylo prázdné – naopak. Bylo plné. Myšlenek, otázek, modliteb.

Každé zastavení křížové cesty přinášelo nový pohled na utrpení Krista. Ne jako na něco vzdáleného, ale jako na realitu, do které můžeme vstoupit. Najednou jsem si uvědomil, že nejde jen o připomínku. Jde o spoluúčast. O to být s Kristem v Jeho utrpení – alespoň malým dílem, alespoň na chvíli.

Cesta nebyla jednoduchá. Přicházela únava, bolest nohou, chvíle, kdy se zdálo, že už nemůžu dál. A právě tehdy se ozývalo to nejdůležitější. Ne hlasitě, ale tiše. V hloubce.

Byly momenty samoty. Každý šel svým tempem, ponořený do vlastního vnitřního světa. A přesto jsem věděl, že nejsem sám. Někde přede mnou, za mnou, vedle mě kráčeli další. Neviděl jsem je, neslyšel jsem je – a přesto jsme tvořili společenství. Společenství ticha, modlitby a hledání.

Noc má zvláštní sílu. Přináší pocit opuštěnosti, ale zároveň otevírá prostor pro něco hlubšího. Právě v té temnotě jsem si více uvědomil Kristovu opuštěnost na kříži. A zároveň blízkost Boha, která nepřichází skrze hluk, ale skrze ticho.

Když se začalo rozednívat, nebyla to jen změna světla kolem nás. Byla to změna i uvnitř. Úleva, vděčnost, tichá radost. Ne triumf, ale pokoj. Právě tehdy jsem si silně uvědomil, že prožití křížové cesty není cílem samo o sobě. Otevírá totiž cestu k radosti Velikonoc. Kříž není posledním slovem – tím je vzkříšení. Extrémní křížová cesta pro mě nebyla výkonem. Byla cestou. Cestou do hloubky. Cestou, která bolí, ale zároveň uzdravuje.

Na závěr bych chtěl poděkovat organizátorům hlučínské Extrémní křížové cesty za jejich nasazení, přípravu i odvahu tuto náročnou, ale hluboce smysluplnou akci pořádat. Díky nim máme možnost vydat se na cestu, která může proměnit naše srdce.

A pokud váháte, zda se vydat příští rok – zkuste to. Možná to nebude snadné. Ale právě proto to stojí za to.

M.K.

Zápis ze schůze pastorační a ekonomické rady ŘKF Dolní Benešov ze dne 26. 03. 2026

Přítomni:

P. Pavel Kuchař - farář, Otmar Diehel, Monika Hudeczková, Jan Harazim, Jan Adamík. **Omluva pro nemoc:** Marie Babíková. **Host:** V.Švančar
Přivítání členů farní rady a krátká vstupní modlitba.

Jednání:

- v sobotu 27.06.2026 se bude konat kněžské svěcení Vojtěcha Koláře v katedrále Božského Spasitele v Ostravě. Pan děkan pozval jako hosta pana Švančara, který představil možnost zajištění autobusu pro farníky, kteří by měli zájem se této akce zúčastnit. Bylo domluveno, že od poloviny dubna bude možnost se přihlásit, aby bylo možno včas autobus zajistit. Orientační cena je cca 300 Kč na osobu, bude upřesněno.
- v neděli 28.06.2026 pak bude Vojtěch sloužit v naší farnosti všechny tři mše svaté. Na velké mu bude předán finanční dar, který věnují benešovští farníci ať již příspěvím do kasičky v kostele či osobním předáním panu faráři.
- Město Dolní Benešov poskytlo farnosti dotaci ve výši 500.000,- Kč na opravy kostela, bude využito na dokončení oprav kaple svatého Josefa.
- v kostele sv. Martina probíhají opravy mramorovaných sloupů zповědnice, stále také pokračují opravy dřevěného mobiliáře v presbytáři, které by měly být dokončeny do konce května.
- farnost má možnost požádat o dotaci z MAS Hlučínsko na vybavení farního sálu stohovacími stoly a židlemi. Farní rada odsouhlasila tento záměr a průzkum trhu.
- V Zábřehu se v letošním roce plánuje oprava a seřízení zvonu
- zhotovení kasičky, která by byla umístěna na mříže při vstupu do kostela, je již zajištěno, proběhne v nejbližších týdnech
- farní rada také projednala návrhy na ocenění farníků v letošním roce.

V Dolním Benešově 26. března 2026

Zapsala: M. Hudeczková

VELKÝ ROUDNÝ po dvanácti letech

Moje radost z této nenápadné akce vyjádřili účastníci sami a já jim za to moc děkuji. PKF.

V neděli 15. března jsme spolu s dalšími farníky, především dětmi ze 3. tříd a jejich rodiči, podnikli křížovou cestu na Velký Roudný u Bruntálu. Zúčastnili jsme se s celou rodinou. Přiznám se, že zprvu jsem k této jistě bohulibé akci byl poměrně skeptický. Ne snad, že bych nevěřil v její přínos k naší víře, ale spíš ze světských důvodů. Termín v půlce března na vyšší kopec Nízkého Jeseníku nás mohl překvapit špatným počasím i špatně schůdným terénem. A jako všichni i já mám chronický nedostatek času na cokoli. Nicméně nakonec zřejmě naše přání a modlitby byly vyslyšeny. Počasí nám vyšlo, děti nám udělaly radost a krásně četly texty jednotlivých zastavení, a myslím, že všichni byli více než spokojeni. Nakonec jsme určitě nevyšli na nejvyšší křížovou cestu u nás, ani na nejvyšší horu v životě, ale už dlouho jsem nebyl tak blízko Bohu a navíc s celou svou rodinou. Opravdu jedinečný zážitek. T. Slanina

Na Velký Roudný se šla individuální křížová cesta po jednotlivých zastaveních, které určil p. farář. Texty u jednotlivých zastavení četli děti. Po skončení si děti vylezli na rozhlednu. Zpáteční cestou se šlo opačně kolem zastavení křížové cesty, které byly na úzké a prudké pěšině. Proto naše zvolená cesta byla lepší. Účast byla hojná a křížová cesta se vydařila, protože prálo i počasí. A všichni měli dobrou náladu. Persichovi

Letince i její mamince se křížová cesta moc líbila. Vyšlo nám krásné počasí. Bylo to krásně prožité odpoledne procházkou, na krásném místě s fajn lidmi. Těšíme se na další výpravu ☺. L. Pačková

Dojmy maminky: Pěkná společná procházka, kde se sešla spousta lidí, kde jsem poznala rodiče od dětí. Hezká cesta přírodou, kde člověk udělal i něco pro své zdraví a nadýchal se čerstvého vzduchu.

Adámek: Překvapilo mě, že to byl velký kus cesty a všichni to zvládli. Byl jsem hrdý, že jsem mohl kousek cesty nést kříž i když nebyl zrovna lehký. Dověděl jsem se hodně informací o křížové cestě. Výhled z rozhledny byl úžasný. Moc rád jsem se sešel s tolika kamarády. Byl jsem rád, že jsem mohl číst poslední čtení u kapličky i když jsem byl velmi nervózní, ale tím že mě všichni poslouchali, ta nervozita ze mě spadla. V. Guřanová

Společná pout' a křížová cesta dětí připravujících se na 1. svaté přijímání byla příjemnou společnou duchovní aktivitou, při které se zároveň měli možnost navzájem poznat i rodiče, případně prarodiče mezi sebou.

Poděkování patří jak panu faráři, tak i paní katechetce za připravený program i pěkné texty. Díky pěknému počasí byl zážitek ještě umocněn. Bylo to krásné odpoledne. T.K.

NEDĚLNÍ CHVILKA POEZIE S KŘÍŽEM...

Bylo předjarní nedělní odpoledne 15. března, a na parkovišti před obchodním domem v Dolním Benešově se postupně sjela asi desítky vozidel nejen z naší farnosti, ale i okolních obcí s dětmi, kteří v letošním roce mají přistoupit k 1. svatému přijímání, se svým doprovodem. Po téměř hodinové cestě vlastními automobily, jejíž řidiči využili navigaci otce P. Kuchaře, mobilní navigaci či kombinaci obou těchto variant, přes jízdu rozdílnými cestami nakonec poutníci správně dorazili k místu setkání, ke kostelu sv. Michala v obci Roudno (okres Bruntál).

Odtud se pokračovalo dále dva kilometry pěšky, místy poměrně strmým stoupáním, až na vrchol kopce Velký Roudný a zvládli to všichni! Nejen třetáci, jejich o několik let mladší či starší sourozenci (celkem 22 dětí) v doprovodu rodičů, prarodičů a otce P. Kuchaře. Po 14 zastaveních, na kterých třetáci četli texty dětské křížové cesty a s radostí nesli a předávali si dřevěný kříž, došli až na vrchol této někdejší sopky.

Odměnou jim byla nejen svačina, výhled z rozhledny na téměř celou přehradu Slezskou Hartu a její okolí, ale také smysl této křížové cesty-duchovní pout' a společné setkání, které nejmenovaný třeták zhodnotil slovy: „Fajny výlet to byl!“ J.M.

PODĚKOVÁNÍ

Dobrý den, jmenuji se Lenka Lischková a chtěla bych moc poděkovat Vám všem, kteří jste si dali tu práci a přinesli do kostela zbytky svíček. A vím, že to není jen tak, vzít sáček, projít dům nebo byt, vyštrachat ze zadního šuplíku svíčky, nachystat na viditelné místo a v neděli to nezapomenout vzít s sebou na mši sv. Stojí to něco málo práce. Ono by bylo jednodušší otevřít odpadkový koš a bylo by hned uklizeno. Ale to my lidi z Pražské – naštěstí nemáme v genech. U nás platí: to je škoda, ještě se to může hodit. Tak teď přišla doba, kdy se to hodí, dokonce moc...

Než Vám řeknu, k čemu a jak, tak bych se chtěla, jen krátce, zmínit o své babičce. Pocházela od Raciborza, a jako mladá děvka zažila spolu s maminkou a sourozenci vyhnání z domu vojáky před bitvou. Neměli kam jít, utíkali přes Háj, kde se opovážili zaklepat na vrata jakéhosi domu. A nejenže té vystrašené a vyčerpané rodině nedovolili přespat ve stáji, ale ani jim nepodali trochu vody a hnali je pryč. Ti lidé možná měli strach, možná sami neměli o co se podělit, možná měli špatné zkušenosti. Bůh ví.

Bohužel, zase je blízko válka, vojáci sedí v zákopech i v bahně i zimě a za sebou mají rodiče, manželky, děti. V mnoha ohledech je to stejné, jak nám to každému z nás vyprávěl opa, onkel, tata, oma. Každý z nás má na válku na Ukrajině jakýsi názor, ale ať je jakýkoliv, obyčejným vojákům v zákopech, matkám a dětem, kterým doma nejde elektrika, můžeme malinko, malinko pomoci. Skauti na různých místech vyrábějí ze sesbíraných zbytků svíček a vosku zákopové svíce, které se pak rozdávají rodinám bez energie, vojákům do zákopů. Ty svíčky vydrží hořet třeba i několik hodin. Zahřejí menší prostor, dá se na nich ohřát jídlo, dávají světlo a snad i špetku naděje.

Sesbíraný vosk jsme posílali do farnosti Praha Lhotka, ale teď už ho můžeme odvázet skautům do Ostravy. Tam z něj vyrobí již zmíněné zákopové svíčky, které se posílají na Ukrajinu. Více podrobností je na Adoptujsi.cz Středisku humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Diecézní charity ostravsko-opavské. Vosk se sbírá celoročně a od dubna začnou dobrovolníci i v Ostravě vyrábět maskovací sítě.

Někdo cítí solidaritu s nepřilíš vzdálenými těžce zkoušenými lidmi, někdo si doma trošku uklidí a přinese vosk do kostela, někdo se modlí za mír a pokoj. Všechno se počítá, protože:

„Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří,
mně jste učinili“

LL

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI DUBNU

Kostelní sbírka na Zelený čtvrtek – 2.4.2026

Sbírka na CHRÁMY V IZRAELI

– odesílá se celá na opravy křesťanských chrámů v Izraeli – Bílá
sobota u Božího hrobu 4.4.2026

Sbírka na DMS FOND

– zůstává celá pro farnost na zaplacení DMS FONDU
– neděle 5.4.2026

Sbírka na OPRAVY – neděle 19.4.2026

Pomozte své farnosti. Přidejte se mezi donátory

Příspěť na mzdy kněží diecéze, ulevit farnímu rozpočtu, stát se součástí velké rodiny malých dárců. To jsou pilíře Fondu MOST, ve kterém mohou věřící pomoci financovat mzdové náklady duchovních. Systém běží na webu Donator.cz, který se již osvědčil v několika diecézích.

Velkou rodinu malých dárců tvoří lidé, kterým záleží na budoucnosti diecéze a svými dary přispívají na mzdy duchovních. „V této rodině malých dárců má církev další pilíř svého udržitelného hospodaření. Každý dar dělá most našeho diecézního hospodaření stabilnějším,“ vyzdvihuje biskup Martin David. Významnou část mzdových nákladů kněží i nadále hradí biskupství z výnosů své hospodářské činnosti (lesy, pozemky, finanční investice). Důležitost spoluúčasti věřících ovšem dál roste vzhledem k tomu, že v roce 2029 stát přestane přispívat na mzdy duchovních.

Již od roku 2022 přispívaly farnosti na mzdy kněží prostřednictvím takzvaného **Diecézního mzdového a solidárního fondu (DMS fondu)**. Nyní DMS fond nahrazuje **Fond MOST na platformě DONÁTOR.CZ**, ve kterém mohou věřící posílat své dary přímo. **Doporučená částka** na dospělého věřícího je **720 Kč/rok, tedy 60 Kč měsíčně**. To zhruba odpovídá dnešní ceně jedné kávy v restauraci. „Pomyslná jedna káva měsíčně může výrazně pomoci vaší farnosti a celé diecézi. Mnohokrát děkujeme za vaši podporu pastorační v diecézi,“ zmiňuje koordinátor projektu v diecézi P. Pavel Marek.

Jak se zapojit do Fondu MOST přes platformu DONÁTOR?

- 1) Zaregistrujte se na webu www.donator.cz.
- 2) Vyberte farnost, kterou chcete prostřednictvím Fondu MOST podpořit.
- 3) V platební bráně zvolte jednorázový dar nebo trvalý příkaz ve prospěch Fondu MOST.

„Stejně kroky je možné udělat také pomocí papírové přihlášky, kterou odevzdáte svému knězi nebo farnímu koordinátorovi donátorů,“ doplňuje P. Pavel Marek. Obrátit se na něj můžete také na e-mailové adrese donator@doo.cz.

Jak souvisí štědrost dárců do Fondu MOST s farním rozpočtem?

Každá farnost má svou roční vyměřenou částku do Fondu MOST (podle počtu účastníků bohoslužeb starších 18 let a zisku z hospodářské činnosti). Pokud se ve farnosti najde dárců dostatek, a jejich dary pokryjí stanovenou částku, farnost již nic do Fondu MOST nedoplácí a peníze z kostelních sbírek nebo jiných zdrojů může věnovat svému dalšímu rozvoji.

Dar do Fondu MOST podpoří službu všech kněží v diecézi – nejen ve vaší farnosti. Touto cestou mohou ekonomicky silnější farnosti solidárně podpořit pastorační v těch částech diecéze, kde je věřících méně. „Služba kněží v diecézi přesahuje hranice běžného života farnosti. Kněží se věnují také pastorační v nemocnicích a domovech pro seniory, věnují se školnímu kaplanství nebo mládeži,“ podotýká P. Marek.

I malý pravidelný dar může být velkou pomocí pro vaši farnost i celou diecézi.

Celkově je kněží v ostravsko-opavské diecézi 227.

Na platformě Donátor.cz zvou věřící ke spoluúčasti na zajišťování mezd duchovních již čtyři diecéze. Myšlenka vznikla v brněnské diecézi, později se připojily i pražská a olomoucká arcidiecéze. Začátkem března se přidává i ostravsko-opavská diecéze. „Spoluúčast věřících je nedílnou součástí ekonomického života církve. Vždyť peníze z církevních restitucí nejsou nic jiného než majetek, který do církve vložili naši předci. Ve Fondu MOST ale nejde jen o peníze – jde o vztah. Kněz si díky tomuto systému může znovu uvědomit, že žije pro konkrétní lidi. Farnost s vyšším počtem donátorů vyjadřuje sílu místní komunity, zájem lidí o službu kněze i ekonomickou soběstačnost,“ uzavírá generální vikář diecéze Jan Czudek.

MOST je důležitým symbolem v logu naší diecéze a vyjadřuje i základní myšlenku fondu na podporu kněží:

M MZDY DUCHOVNÍCH

Na jejich zajištění společně přispíváme prostřednictvím Fondu MOST.

O ODPOVĚDNOST

Fond MOST pomáhá vytvářet udržitelné hospodaření církve, které stojí na více pilířích.

S SOLIDARITA

Farnosti s více věřícími podporují oblasti, kde je věřících méně.

T TÝMOVOST

Jako diecéze tvoříme jednu velkou rodinu, ve které se vzájemně podpíráme.

Více informací: donator@doo.cz, www.donator.cz

ZAČÁTEK NOVÝCH CEST V MATCE MĚST

V sobotu 28. února se konalo v hlavním městě Praze jáhenské svěcení bohoslovce Jakuba Sobotky z Jílového u Prahy. Na tuto slavnost jsme se vypravili společně s jáhnem Vojtěchem Kolářem a bohoslovcem Filipem Kohutem z Mostů u Jablunkova.

Cesta vlakem do srdce Čech byla zajímavá a pozoruhodná. Do paměti se mi vryla zvláště písnička "Pražce" od Pavla Dobeše, kterou jsme si pustili, když jsme projížděli Českou Třebovou. Při příjezdu na Hlavní nádraží jsem hned věděl, že jsem v Praze. Všude samý cizinec a češtinu jsem zaslechl jen výjimečně. Linky MHD byly přeplněné tak, že jsme se cítili jako sardinky v konzervě. Během jízdy k Pražskému hradu jsme zahlédli mnoho památek a turistických míst, které byly klasicky zasypané lidmi.

Po příjezdu na místo jsme si prošli okolí Katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, ve které se svěcení konalo, a zamířili jsme do sakristie připravit se na bohoslužbu a podpořit Jakuba. Svěcení uděloval pomocný biskup pražský Zdenek Wasserbauer za účasti mnoha dalších jáhnů, kněží a ministrantů. V katedrále byla sice zima jak na Uranu a pan biskup měl kázání delší než fronta na Pribináčky, ale bylo moc pěkné a výstižné. Celá liturgie byla velmi krásná, kadidlem se rozhodně nešetřilo.

V závěru svěcení Jakub poděkoval všem, kteří mu při jeho cestě k jáhenství pomáhali a pozval hosty do arcibiskupského paláce na menší občerstvení, hlavně na teplý čaj a dobrý guláš. Když jsme odtamtud vyšli ven, zářila na nás světla noční Prahy. Den jsme zakončili pěším sestupem po Zámeckých schodech na Malou Stranu a Karlův most, odkud nás tramvaj odvezla zpátky na nádraží. Další čtyři hodiny ve vlaku domů nám pak utekly jako nic.

Kdo jste ještě nikdy neprožili liturgii jáhenského svěcení nebo ji chcete zažít znovu, můžete přijmout srdečné pozvání do opavské konkatedrály, kde bude 20. června 2026 vysvěcen na jáhna výše zmiňovaný bohoslovec Filip.

J.D.

KNIHA MILOSRDENSTVÍ

O projektu

Pán Ježíš řekl: „Žádejte, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno.“ (Mt 7,7). Zároveň nás ale učí a povzbuzuje: „Dávejte, a bude vám dáno; dobrou míru, natlačenou, natřesenou, překypující vám dají do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno.“ (Lk 6,38).

15. hodina – Hodina milosrdenství

V Deníčku sestry Faustyny Pán vyzývá: „Připomínám ti, má dcero, že kdykoliv uslyšíš, jak hodiny odbíjejí třetí, celá se ponoř do mého milosrdenství, veleb je a oslavuj; svolávej jeho všemohoucnost na celý svět, zvláště na ubohé hříšníky, vždyt' v té chvíli bylo pro všechny duše otevřeno dokořán. V tuto hodinu vyprosíš pro sebe i pro jiné všechno, v tuto hodinu se dostalo milosti celému světu – milosrdenství zvítězilo nad spravedlností. Dcero má, snaž se v tuto hodinu vykonat pobožnost křížové cesty, pokud ti to povinnosti dovolí, a nemůžeš-li se pomodlit křížovou cestu, tak alespoň na chvíli vejdi do kaple a ucti mé Srdce, které je plné milosrdenství, v Nejsvětější svátosti; a jestliže nemůžeš přijít do kaple, ponoř se do modlitby tam, kde jsi, alespoň na okamžik.“ (Den. 1572)

Proč „Kniha milosrdenství“?

Povzbuzení těmito slovy vás zveme, abyste se připojili ke kruhu vzájemné modlitby za Boží milosrdenství. Nazvali jsme to „Knihou milosrdenství“, protože tím chceme navázat na slova sestry Faustyny, která ve svém Deníčku napsala: „Můj Ježíši, má jediná naděje, děkuji ti za tu knihu, kterou jsi otevřel před očima mé duše. Tou knihou je tvé utrpení podstoupené z lásky ke mně. Z té knihy jsem se naučila, jak milovat Boha a duše. Ta kniha obsahuje pro nás nevyčerpateľné poklady.“ (Den. 304) Díky Božímu milosrdenství s důvěrou chceme, takoví, jací jsme, a s takovou vírou, jakou máme ve svém srdci, ponořit celý svůj život do „knihy utrpení“ našeho Pána, podstoupeného za každého člověka, z lásky k nám všem.

Jak to vzniklo a jak to funguje?

„Kniha milosrdenství“ – kruh vzájemné modlitby za Boží milosrdenství vznikl jako odpověď na prosby čtenářů „Apoštola Božího milosrdenství“ a je spojen s poutním kostelem Božího milosrdenství ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě. Projekt probíhá s požehnáním Mons. Vojtěcha Cikrleho, biskupa brněnského, za účasti Společnosti katolického apoštolátu (otcové pallotini), která je vydavatelem časopisu „Apoštol Božího milosrdenství“.

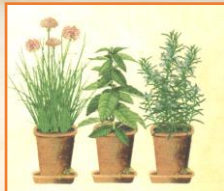
„Kniha milosrdenství“ je neformálním sdružením věřících, kteří cítí potřebu modlit se vzájemně za Boží milosrdenství pro sebe, pro církve v Čechách a na Moravě a pro celý svět.

HERBÁŘ NEDĚLNÍČKU

LIBEČEK LÉKAŘSKÝ

Levisticum officinale

**Kořeníčko, koření,
od Boha jsi stvořený,
tebe nesmí slunce rušit,
ty se musíš v stínu sušit
a já musím pytel ušít,
co v něm budeš zavřený.**

Lidově nazývaný libíček, lobeček, někde vopich, ale často se mu říká maggi koření. Víceletá robustní trvalka s dutou lodyhou, na níž vyrůstají pevné tmavozelené listy, dorůstají až 150 centimetrů, v květináči však menší. Na jaře vyhání červené jarní výhonky, v červenci a srpnu žlutě kvete. Rostlina je velmi vzrůstná, na zahradě budeme potřebovat pouze jeden až dva exempláře. Pěstuje se jako léčivka i koření. Libečku se daří na výsluní, snáší ale i polostinné stanoviště v hluboké zahradní hlinité půdě bohaté na humus, má vysokou potřebu živin. Je možné jej zasadit i do objemné nádoby s průměrem nejméně 30 cm, a to samostatně, aby neutlačoval ostatní koření. Za horka je nutná vydatná zálivka, v létě je nutně jednou nebo dvakrát zastříhnout, vytvoří se nové mladé listy.

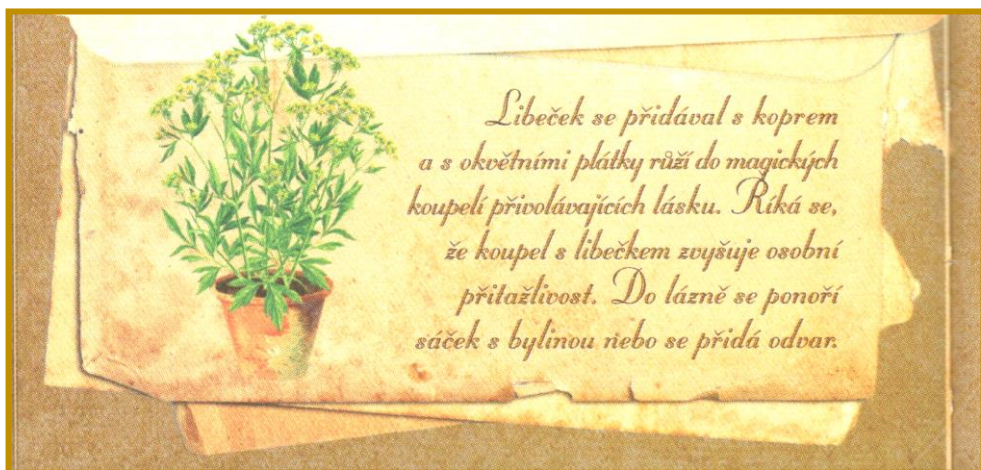
Sbírají se mladé listy bez stopky, sklízíme postupně během celé vegetace, lze je mrazit i sušit. Skladujeme v suchu a temnu. Odvar z kořene je prospěšný při revmatismu, kloubních obtížích a artróze. Odvar z listu a semene má čistící účinky, zbavuje tělo usazených toxických látek, působí proti nadýmání a pomáhá při žlučnickových potížích a zánětech močového měchýře.

Aroma i chuť libečku jsou velmi výrazné, na dochucení polévek se používají listy, je přírodním kořením nahrazujícím maggi. Staré brambory uvařené s libečkem dostanou lepší chuť. Je vhodný do nádivek, mletých mas, omáček a do pomazánek. Semena se používají při nakládání zeleniny a hub. Vybělené stonky se mohou přidávat do salátu stejně jako řapíkatý celer nebo se proslazují jako andělíka. Stejně se pěstuje a užívá 30 až 50 centimetrů vysoký listový celer, který má méně výrazné aroma.

Koupeľ:

Zevně se libeček osvědčuje jako přísada do různých bylinkových koupelí.

Jemně roztlučený kořen s troškou oleje se doporučuje přikládat na pigmentové skvrny na pokožce.

*Libeček se přidával s koprem
a s okvětními plátky růží do magických
koupelí přivolávajících lásku. Říká se,
že koupel s libečkem zvyšuje osobní
přitažlivost. Do lázně se ponoří
sáček s bylinou nebo se přidá odvar.*

Místo umělých dochucovadel se doporučuje přidat při vaření do hovězího vývaru velkou snítku libečku a dva stroužky česneku.

Těsně před dovařením snítku vyjmeme a přidáme jednu a dvě lžíce nadrobno nasekaných lístků, protože libeček rozvine svou charakteristickou chuť a aroma hned po přidání do pokrmu.

Semena libečku se používají jak k dochucování jídla (např. do salátů, nebo na vařené brambory), tak na výrobu bylinných likérů či parfémů.

Abychom měli doma dostatečnou zásobu libečku, můžeme posekaný libeček zamrazit nebo usušit a používat jej tak celý rok.

Sušené listy skladujeme v tmavé nádobě, aby si zachovaly zelenou barvu.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na

www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Petr Veronský

Připomínka: 6. dubna

Postavení: řeholní kněz a kazatel, mučedník OP

Úmrtí: 1252

Patron: dominikánů; Cremony; Lombardie i vévodství Modeny; šestinedělek a ochránce proti bolestem hlavy; též v bouři a nepohodě a jako orodovník za úrodu

Atributy: dominikán, často s prstem na ústech vyzývající k tichu, s ránou v hlavě a s nožem nebo mečem

Životopis:

Pochází z Verony v Itálii, z albigenských rodičů. Vychován však byl v katolické víře. V 16 letech vstoupil v Bologni do dominikánského řádu. Vynikal v trpělivosti. Pro své vlohy a vzdělanost mu bylo svěřeno mnoho funkcí včetně papežského vyslance. Velkou popularitu a oblibu si získal svými kázáními. Ne všichni mu ale byli nakloněni; nejvíce vadil zarputilým příslušníkům albigenské sekty. Najatí vrazi jej přepadli ve Fraze na cestě do Milána, kde ukončili jeho pozemskou pouť sekerou a dýkou.

S VÝZVOU K TRPĚLIVOSTI

Narodil se asi v roce 1205 ve Veroně rodičům, kteří patřili k sektě albigenkých bludařů. Díky tomu, že školy ve městě byly jen katolické, Petr poznal pravou víru a přilnul k ní. Při jednom setkání se strýcem přiznal, že se ve škole učí Vyznání víry, načež se strýc rozlítil, že svět nepochází od Boha, ale od ďábla, a byl pak přemlouvát rodiče, aby ho vzali ze školy. Ti snad na něj příliš nedali.

Později Petr odešel na vyšší školu v Bologni. Pravou zbožnost i čistotu srdce si stále uchovával. V 16 letech vstoupil v Bologni do dominikánského řádu, přibližně v době, kdy jeho zakladatel Dominik zemřel.

Svědomitě dbal řeholních pravidel. Dokonce se prý postil a činil pokání nad rozumnou míru, až z toho onemocněl, ale dál se pak již řídil rozumem, aby byl schopen dostát všem povinnostem, které mu měly nastat. Připravoval se na kazatelskou činnost zejména proti bludům Albigenských a Valdenských.

Jednou byl nařčen z nějakého závažnějšího přestupku, kterého se nedopustil. Převor ho v té věci vyslychal a on místo toho, aby se bránil pokorně odpověděl: "Jsem velký hříšník a podrobím se jakémukoliv pokání." Převor to měl za přiznání a poslal ho vykonávat pokání do jiného kláštera. Petr vše trpělivě snášel. Až snad po třech měsících si posteskl Ježíši s dotazem, proč dopouští, aby byl nespravedlivě odsuzován? A hned nato vnímal odpověď: "A co jsem učinil já, že mne přibili na kříž? Nebud' malomyslným a uč se trpělivě ode mne!" Od té chvíle chtěl Petr snášet utrpení, aby se Ježíši alespoň trochu připodobnil. Jeho nevina však vyšla záhy najevo a bratři si ho velmi začali vážit.

Petr začal zastávat vysoké úřady. Byl jmenován inkvizitorem pro oblast Milána a jeho působnost se rozšířila. Mimo jiné byl snad i převorem v Comu, v Piacenze a pro své vlohy a vzdělání papežským vyslancem. Po severní a střední Itálii působil jako úspěšný kazatel. Byl si vědom toho, že na něj byli najati vrahové, a zmínil se o tom i v kázání s dodatkem, že mu nemohou více prospět, než když mu poskytnou možnost pro víru v Krista obětovat život. V sobotu po svátcích, když se vracel ještě s jedním řeholním bratrem z Coma do Milána, byl napaden dvěma nájemnými vrahy. První zaútočil sekerou na jeho hlavu a Petr naposled vyznal svou víru, odevzdávaje duši Bohu. Od druhého zákeřníka byl ještě proboden dýkou. Pobodán byl i doprovázející bratr Dominik, který prý zemřel až po několika dnech.

Tělo mučedníka Petra bylo přeneseno do Milána a pohřbeno v chrámě sv. Eustorgia. Na jeho hrobě se udály mnohé zázraky a již v roce 1253 byl kanonizován papežem Inocencem IV.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na duben 2026

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	6.4.	7.00	Za Josefa Smolku ...	
Út	7.4.	7.00	Za živé a + farníky	
St	8.4.	18.00	Za rodiče a dva syny, za živou a + rodinu	
Čt	9.4.	18.00	Za + manžela a děti, za dar zdraví pro živou rodinu	
Pá	10.4.	Záb 18.00		
So	11.4.	7.00	Poděkování za dar života s prosbou o zdraví a b.požehnání, ...	
Ne	12.4.	7.00	Za + Jana Kosku – výroční	
Ne	12.4.	Záb 8.30	Za + manžela Antonína Balarina, švagra Josefa, dvoje rodiče ...	
Ne	12.4.	10.00	Za dvě + dcery (přip.ned.70 a 65 let), za rodiče z obou stran ...	
Po	13.4.	18.00	Za Hermana Manderlu, syna Milana s prosbou o přimluvu ...	
Út	14.4.	7.00	Za živé a + farníky	
St	15.4.	18.00	Za Adélu Hlubkovou, manžela a dvě snachy	
Čt	16.4.	18.00	Za + Arnošta Postulku, dvoje + rodiče a za živou rodinu	
Pá	17.4.	Záb 18.00		
Pá	17.4.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	18.4.	7.00	Za Josefa Harazima, rodiče z obou stran, za živou a + rodinu	
So	18.4.	ČK 17.00	Za Marii Baránkovou a + rodinu	
Ne	19.4.	7.00	Za členy Živého růžence – B	
Ne	19.4.	Záb 8.30	Za Lýdii Kotalovou, manžela, dvoje rodiče a celou živou rodinu	
Ne	19.4.	10.00	Za + rodiče Foltýnkovy, Jiřikovy, pravnučka a duše, na které ...	
Po	20.4.	18.00	Za + Arnošta Pavlenku, + syna a příbuzenstvo, za rodinu Pav. ...	
Út	21.4.	7.00	Za živé a + farníky	
St	22.4.	18.00	Za Alfonse Bargla a celou živou i + rodinu	
Čt	23.4.	18.00	Na poděkování za dar života a manželství	
Pá	24.4.	Záb 18.00		
So	25.4.	6.30	Za + Karla Pěchulu – měsíční	
Ne	26.4.	7.00	Za Aloise Hartoše, manželku a syna, za dvoje rodiče a duše v o.	
Ne	26.4.	Záb 8.30	Za Maxmiliána Adamíka, rodiče z obou stran a živou rodinu	
Ne	26.4.	10.00	Za + rodiče Klementovy, + syna a za živou rodinu	
Po	27.4.	18.00	U příl. dožitého jubilea za + rodiče a celou živou rodinu	
Út	28.4.	7.00	Za živé a + farníky	
St	29.4.	18.00	Za živou a + rodinu Štefkovou a Ondrovou a za duše v očištění	
Čt	30.4.	18.00	Za + manžele Editu a Josefa Pačkovy, Aloise Bittu a dar zdraví...	
Pá	1.5.	7.00	Za živé a + členy Bratrstva sv. Josefa	
Pá	1.5.	Záb 18.00		
So	2.5.	7.00	Za + Kristinu Štádlerovou – měsíční	
Ne	3.5.	7.00	Za + manžela, rodiče z obou stran a živou rodinu	Odpust
Ne	3.5.	Záb 8.30		
Ne	3.5.	10.00	Za živé a + hasiče z Dolního Benešova a Zábřehu	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

Křížová cesta dětí z hodin náboženství z D. Benešova 1. 3. 2026

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle

Pobožnost k Božímu Milosrdenství

NEDĚLE 12. DUBNA 2026

- od 14.00 hodin
- kostel sv. Martina v Dolním Benešově
- poté posezení ve Farním sále

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917